
Fra: 1 - ERST Høring <hoering@erst.dk>

Sendt: 4. december 2020 12:05

Til: Josefine Høy Bendtsen <jhb@kfst.dk>

Cc: Katrine Dragsdal Kjær <kdk@kfst.dk>

Emne: Erhvervsstyrelsens høringssvar vedr. forslag til bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger (ERST Sagsnr: 2020 - 18495)

Kære Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Erhvervsstyrelsen har modtaget høring vedr. forslag til bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR) har modtaget bekendtgørelsesudkastet i høring.

Administrative konsekvenser

OBR vurderer, at bekendtgørelsesudkastet ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet og har dermed ikke yderligere kommentarer.

Principper for agil erhvervsrettet regulering

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har vurderet, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for de konkrete ændringer i bekendtgørelsesudkastet. OBR har ingen bemærkninger hertil.

OBR bemærker, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen jf. Lovkvalitetsvejledningen bør sende udkast til erhvervsrettet regulering i høring hos OBR så vidt muligt seks uger før den offentlige høring.

Kontaktperson vedrørende ovenstående bemærkninger:

Nicolai Hoffmann

Student

Tlf. direkte: 35 29 14 03

E-post: NicHof@erst.dk

Med venlig hilsen

Catharina Rude

Stud.jur.

ERHVERVSSTYRELSEN

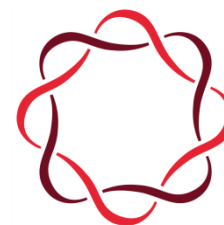
Jura

Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Telefon: +45 35291000
Direkte: +45 35291992
E-mail: CatRud@erst.dk
www.erhvervsstyrelsen.dk

ERHVERVSMINISTERIET

Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Læs mere om formål og lovgrundlag for databehandlingen på erhvervsstyrelsen.dk.
Hvis du sender følsomme oplysninger, opfordrer vi til, at du bruger din digitale postkasse på [Virk](#).

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Att.: Josefine Høy Bendtsen
Sendt pr. mail til jhb@kfst.dk og kdk@kfst.dk

**FINANS
DANMARK**

Finans Danmarks hørings svar til forslag til bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger

Hørings svar

7. december 2020
Dok: FIDA-151247800-696098-v1
Kontakt Louise Fjord

Finans Danmark takker for muligheden for at komme med bemærkninger til forslaget til bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter.

Med udkastet til bekendtgørelsen foreslås der indført mulighed for en procentbaseret opkrævning hos betalingsmodtager af omkostningerne ved driften af Dankortsystemet, som alternativ til den eksisterende abonnementsats.

Dankortet er stadig det mest udbredte betalingskort, og de enkelte pengeinstitutter i Danmark har i 2019 indgået flerårige aftaler med Nets om fortsat at kunne udstede Dankortet.

Betalingsmarkedet ændrer sig i disse år markant og hurtigt primært grundet den teknologiske udvikling og stor vækst i internethandlen. Udviklingen betyder, at forbrugerne og virksomhederne i stigende grad efterspørger flere betalingsløsninger, herunder ikke mindst mobilbetalinger. Det betyder også, at grænserne mellem den fysiske handel og internethandlen i stigende grad udviskes af forbrugernes adfærd og den teknologiske udvikling. Den foreslåede prismodel afspejler dermed ikke markedsudviklingen, fordi der i prismodellen for Dankortet fortsat skelnes mellem fysisk handel og internethandel.

Samtidig udbydes betalingsløsninger i større grad på tværs af grænser, og konkurrencen fra udenlandske virksomheder er i disse år stigende. Det europæiske betalingsmarked er i disse år karakteriseret ved fremkomsten af en række initiativer fra markedsaktører, der alle har til formål at skabe europæiske, innovative og

konkurrencedygtige betalingsløsninger, der kan bruges på tværs af grænser, til gavn for både forbrugere og virksomheder.

Betalingsmarkedet påvirkes også af forskellige europæiske lovgivningsmæssige initiativer, som har til hensigt at styrke konkurrence og innovation til gavn for forbrugere. I december 2015 blev der bl.a. fastsat et loft over den betaling, som banken modtager fra indløser (interbankgebyret) ved en betalingskorttransaktion med henblik på at reducere forretningernes betaling til indløser. I en evaluering af lovgivningen, offentliggjort i juni 2020, konkluderer EU-Kommissionen, at lave interbankgebyrer har ført til reducerede indløsningsgebyrer for forretningerne.

Finans Danmark mener, at udviklingen på betalingsmarkedet har overflødiggjort den danske særregulering af Dankortet. Finans Danmark ønsker generelt et betalingsmarked, der alene er underlagt europæisk regulering for at skabe lige konkurrencevilkår.

En fortsat særregulering af Dankortet kan risikere at minimere incitamenterne for både kortschemes, indløser, udstedere, betalingsmodtagere og øvrige aktører til at udvikle på eksisterende løsninger og dermed potentielt begrænse konkurrencen.

Finans Danmark mener derfor, at der kan sættes et klart spørgsmålstegn ved, om det fortsat er hensigtsmæssigt at fastholde den særlige regulering af Dankortet.

Med venlig hilsen

Louise Fjord

Direkte: 3016 1193

Mail: lfj@fida.dk

Høringsvar

7. december 2020

Dok. nr.:

FIDA-151247800-696098-v1

Fra: Aase Asmussen <asm@fanet.dk>
Sendt: 7. december 2020 13:29
Til: Josefine Høy Bendtsen
Cc: Katrine Dragsdal Kjær
Emne: SV: Høring over udkast til bekendtgørelse om prismodeller for visse betalingsinstrumenter

FA takker for høringen og henviser til Finans Danmarks bemærkninger.

Med venlig hilsen

Aase Asmussen
Advokatsekretær
asm@fanet.dk

Telefon: +45 3391 4700
Direkte: +45 3338 1620

Finanssektorens Arbejdsgiverforening

Amaliegade 7
1256 København K

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

07-12-2020
Dok. 204901

Høring - bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter

Forbrugerrådet Tænk har modtaget forslag til bekendtgørelse om prismodeller for visse typer betalingsinstrumenter.

Det foreslås i udkastet til bekendtgørelsen, at der indføres mulighed for en procentbaseret opkrævning af den enkelte transaktionsværdi i stedet for en fast abonnementsats. Der indføres ligeledes mulighed for kvartalsvise og månedlige opkrævninger fra betalingsmodtagere, der betaler efter abonnementsmodellen.

Forbrugerrådet Tænk støtter forslaget til bekendtgørelsen. Vi mener, at det er vigtigt, at Dankortet bevares som en nem, sikker og billig måde at betale på. Vi finder det derfor positivt, at det bliver muligt med procentbaserede opkrævninger. Det er desuden afgørende for os, at indtægtsrammen fastholdes i den nye bekendtgørelse, hvilket betyder, at priser fortsat vil skulle fastsættes på baggrund af de samlede omkostninger ved driften af betalingssystemet. Dette sikrer, at indtægtsniveauet på betalingsinstrumenter ikke kan overstige de samlede omkostninger fastsat i Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens omkostningsundersøgelse, som gennemføres hvert andet år.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Vicedirektør

Ida Marie Moesby
Økonom

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

jhb@kfst.dk, kdk@kfst.dk

Mastercards høringssvar til bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger.

Mastercard har den 23. november 2020 modtaget bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger.

Som en af verdens førende virksomheder i betalingssektoren har Mastercard et særligt ansvar for at skabe værdi for forbrugere, forretninger og det samfund, som vi er en del af. En vigtig del af det ansvar består i at bidrage til at skabe et marked, der reducerer omkostningerne ved betalinger, og fremmer innovation og anvendelighed i betalingsløsninger til fordel for brugerne.

Opsamling af høringssvarets overordnede pointer:

Mastercard ser med bekymring på den fremsatte bekendtgørelsesændring af følgende årsager:

- Rent principielt er det ugunstigt for konkurrencevilkårene i betalingssektoren, at man giver én aktør mere fordelagtige vilkår til at prissætte sit produkt sammenlignet med andre produkter i markedet.
- Det undrer Mastercard, at den nye procentuelle prismodel, der foreslås, til regulering af Dankort ikke ensrettes med de øvrige produkters priser i betalingssektoren.
- Bekendtgørelsesændringerne risikerer at svække konkurrence og innovation i markedet og kan være til gene for forbrugerne og samfundet.
- Argumenterne for beslutninger og konklusioner i bekendtgørelsesændringerne i både juni og i den nærværende fremstår generelt underbelyste og uklare.
- Konsekvenserne af bekendtgørelsesændringernes betydning for øvrige aktører i betalingssektoren fremstår ligeledes underbelyste i den erhvervsøkonomiske konsekvensvurdering.

Uddybende bemærkninger til bekendtgørelsesændringen:

Med nærværende høringssvar ønsker Mastercard at opfordre til, at der udarbejdes regulering, der fordrer mest mulig konkurrence og gennemsigtighed på markedet for betalinger i Danmark. Desuden opfordrer Mastercard til, at der udelukkende bør reguleres, hvis det vurderes at være

absolut nødvendigt. Således at det undgås, at ny regulering modvirker de velfungerende konkurrencedynamikker, der findes i markedet i dag.

I det danske betalingsmarked er der overordnet set tre betalingskort; henholdsvis Dankort, Visa og Mastercard. De to sidstnævnte er underlagt europæisk lovgivning, der reguleres via et procentuelt omfordelingsgebyr (det såkaldte interchange gebyr), hvorved indløsning af Visa og Mastercards produkter prissættes herudfra. Dankortet har, grundet sin dominerende position i markedet, traditionelt været prissat ud fra nationalt regulerede rammer, og Dankortet prissættes derfor ikke på baggrund af interchange gebyret. Der er altså to vidt forskellige prissætningsmodeller i betalingsmarkedet. Ét for Dankort og ét for internationale kort såsom Visa og Mastercard.

Med nærværende bekendtgørelsesændring foreslås det, at indløsning af Dankortet også prissættes ud fra en procentuel sats på samme måde, som de internationale kort traditionelt er blevet prissat. Samtidig fastholdes den traditionelle abonnementsmodel for indløsning af Dankortet, så Dankortet dermed kan prissættes fra to forskellige prismodeller. Indløserne af internationale kort såsom Visa og Mastercard vil fortsat kun have én prismodel at tilbyde sine kunder.

Hos Mastercard er der flere elementer i bekendtgørelsesændringen, der vækker undren.

Først og fremmest undres man over, hvordan de to nye prismodeller (én helt ny og én opdateret) kan blive implementeret uden, at man går på kompromis med frie og lige konkurrencevilkår i betalingsmarkedet? Forslaget giver på baggrund af statslig regulering unægteligt Dankortet en mere fordelagtig position i indløsningsmarkedet, da Nets kan fastsætte priser og målrette forskellige segmenter/kundegrupper i markedet med to forskellige prismodeller.

I forlængelse heraf undres man hos Mastercard tillige over, hvorfor der findes et ønske om at indføre en ny procentuel prismodel, der i store træk minder om det europæisk bestemte interchange gebyr, når denne nye procentuelle model alligevel ikke fastsættes på samme og lige vilkår som for de internationale kort?

Som det beskrives i høringsbrevet, skal denne bekendtgørelsesændring ses i sammenhæng med ændringerne i §123, stk. 4 og stk. 5 i Lov om Betalinger i L12-lovgivningspakken. En endelig vedtagelse i Folketinget af §123, stk. 4 og stk. 5 i Lov om Betalinger ligger derfor til grund for, at de nærværende prismodeller for Dankort kan gennemføres. Denne bekendtgørelsesændring skal ligeledes ses i sammenhæng med en tidligere bekendtgørelse nr. 878 af 12. juni 2020. I denne blev en opdateret todelt abonnementsmodel præsenteret, og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen offentliggjorde samtidig deres beslutning om, at det blev muligt for alle butikker at forhandle priser på indløsning af Dankort på markedsvilkår via den såkaldte opt-out-mulighed.

Det er bekymrende, at der igennem hele processen med de to bekendtgørelser samt med ændringerne i §123, stk. 4 og stk. 5 ikke er blevet offentliggjort nogen form for uvildig analyse eller vurdering af, hvordan de nye ændringer i Dankortmodellen forventes at påvirke det danske betalingsmarked, betalingsaktørerne, butikker og forbrugere. Ligeledes blev der heller ikke af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i forbindelse med bekendtgørelse nr. 878 offentliggjort nogen

form for uvildig baggrund, vurdering eller analyse af, hvorfor det var nødvendigt, at opt-out-muligheden skulle gøres tilgængelig for alle prisgrupper på Dankortmodellen fire til seks måneder før, at beslutningstagere i Folketinget skulle forholde sig til ændringerne i §123, stk. 4 og stk. 5 i Lov om Betalinger. Mastercard opfordrer til at de uvildige og tilbunds gående analyser, der ligger til grund for de vigtige ændringer i Dankort prismodellen, fremlægges.

Desuden har Mastercard noteret sig, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i den vedlagte vurdering af de erhvervsøkonomiske konsekvenser konkluderer, at der ikke er nogen større positive eller negative erhvervsøkonomiske konsekvenser virkninger af lovforslaget. Denne konklusion beror sig i store træk på, at der ikke vil være merbetaling for at modtage Dankortet og at de samlede omkostninger ved driften af Dankort vil være de samme. Hvordan kan Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ud fra denne relativt snævre definition i konsekvensrapporten konkludere, at merbetalingen for den enkelte er den eneste afgørende faktor for de erhvervsøkonomiske konsekvenser? Og hvordan kan det være, at man ikke forholder sig til f.eks. virkningen i betalingssektoren generelt, for de øvrige betalingsaktører, for forbrugerpriser eller for innovationen i sektoren, når man foreslår ekstra gunstige forhold for ét dominerende monopolprodukt?

Mastercard ønsker ligeledes svar på, hvorfor processen om at gennemføre denne nærværende bekendtgørelse skal hastes igennem i et ellers komprimeret Folketingsår, førend §123, stk. 4 og stk. 5 i lov om betalinger er endeligt vedtaget i Folketinget og dermed giver mandat til denne bekendtgørelse.

Ændringerne i §123, stk. 4 og stk. 5 giver erhvervsministeren ekstra beføjelser til, fremadrettet sammen med Nets - ejer af Dankort og monopolindløser på samme - og Dansk Erhverv, der repræsenterer de største købmand - med størst gavn af de lave priser - at fastsætte priser for Dankort, uden at skulle have disse godkendt i Folketinget. I den forbindelse, ønsker Mastercard at understrege, at der fremadrettet vil være et endnu større behov for transparens og åbenhed om de uvildige og gennemarbejdede analyser, der ligger til grund for kommende ændringer i prisfastsættningen på Dankort, ligesom Mastercard vil opfordre til, at alle uvildige og bagvedliggende analyser og vurderinger om de nærværende ændringer i prismodellen ligges frem.

Mastercard vil desuden tilskynde til, at kommende ændringer i betalingsmarkedet styrker mulighederne for at forbrugere og butikker fortsat har netop flere muligheder, som de frit og åbent kan vælge mellem, når de skal benytte sig af betalingsløsninger. Det er Mastercards overbevisning, at det vil være til gavn for det danske samfund, hvis fri og lige konkurrence hersker i betalingsmarkedet, så produkter kan konkurrere på lige vilkår, og de innovative løsninger fortsat udvikles til det danske marked. Denne opfattelse deles af Nationalbanken, der i deres rapporter om betalingsmarkedet konkluderer, at flere kort er godt for danske forbrugere og at effektiv konkurrence fordrer den vigtige videreudvikling og innovation af betalingsmidler, som netop udspringer af, at flere aktører er til stede i markedet og konkurrerer. Dette perspektiv fra Nationalbanken bør fremtidig lovgivning indtænke og understøtte.

Mastercard påskønner muligheden for at få lov at komme med input i denne høringsproces. Såfremt, det anses som relevant, uddyber jeg gerne Mastercards synspunkter på et møde med konkurrencemyndighederne, ligesom I altid er velkomne til at tage kontakt til mig.

Med venlig hilsen

Lise Bruun Frandsen
Country Director Denmark
Mastercard

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Den 7. december 2020

Høringssvar på udkast til bekendtgørelse om prismodeller for visse betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger

Nets takker for muligheden for at kommentere på udkast til bekendtgørelse om prismodeller for visse betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger. Nets har følgende bemærkninger til udkastet:

§3, stk.3:

Nets er enig i, at forretninger skal tilbydes valgfrihed til at skifte mellem prismodeller. Nets foreslår at det tillige er muligt at tilbyde betalingsmodtagere, der opkræves månedligt, at skifte mellem de to prismodeller med én måneds varsel.

§4:

Bekendtgørelsen giver mulighed for, at forretninger kan blive opkrævet månedligt og ikke længere kun kvartalsvist. Formuleringen bør derfor justeres, så indplacering af betalingsmodtager i de 10 intervaller baserer sig på antallet af transaktioner, betalingsmodtager har haft de seneste 12 måneder, frem for de seneste 4 kvartaler.

§10, stk. 4:

Nets støtter muligheden for at kunne akkumulere en mindre underopkrævning over tid med henblik på at tilsikre højere prisstabilitet. Ordlyden kunne dog med fordel justeres, så der ikke senere måtte kunne blive tvivl om, at der samlet kan opkræves priser op til omkostningerne ved driften af betalingssystemet.

Med venlig hilsen

Jeppe Juul-Andersen
SVP
Nets Denmark A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

Høringsvar – forslag til bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger

Vi takker for muligheden for at kunne fremsætte vores bemærkninger til den foreslåede nye bekendtgørelse vedrørende prisfastsættelse af det indenlandske betalingssystem.

Samlet set er vi meget uenige i vurderingen af de erhvervsøkonomiske konsekvenser, hvori der står, at forslaget ikke vil få økonomiske og adfærdsmæssige konsekvenser. Ved tidligere udvalsspørgsmål vedrørende dette anerkendte Erhvervsministeriet og Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, at ændringer i prismodellen kan "påvirke forretningers tilskyndelse til at vælge Dankort frem for andre kort", og i bekendtgørelsen anerkendes, at Dankort repræsenterer "en væsentlig del af det samlede antal transaktioner i Danmark".

Ændringerne som tillader værdibaseret prisfastsættelse er blevet foreslået med det erklærede formål at beskytte og bevare Dankortet og at gøre det mere konkurrencedygtigt set i forhold til andre udbydere. De foreslåede ændringer vil derfor have en klar og betydelig indvirkning på den bredere konkurrence inden for danske betalinger.

Specifikt er vi bekymrede for, at lovgivning, der søger at forbedre én privat virksomheds position på markedet, vil påvirke markedet negativt og mindske konkurrencen for danske betalinger generelt, hvilket vil føre til færre valgmuligheder og mindre innovation.

Begrænsning af konkurrencen er allerede et væsentligt problem i Danmark i forhold til forbrugernes valg af betalingsordning, når de bruger et såkaldt 'co-badged' kort (fx VISA/Dankort) i både fysisk handel og e-handel. Det er afgørende, at disse problemer også adresseres forud for de foreslåede ændringer i prismodellen.

Specifikt i forhold til bekendtgørelsen vil vi gerne påpege, at bekendtgørelsen hverken afspejler de fulde aktiviteter i forhold til den nationale betalingskortordning eller de seneste udviklinger inden for betalinger, som er kritiske, når man tager den potentielle indvirkning på betalingsmodtagerne og det bredere betalingsøkosystem i betragtning. I bilag 1 har vi foreslået en række ændringer, som er nødvendige for at afspejle den nuværende markedspraksis og understøtte konkurrencen. De foreslåede ændringer opsummeres nedenfor.

1. Bekendtgørelsen bør opdateres til at inkludere alle transaktionstyper

Intentionen med bekendtgørelsen er at dække omkostningerne ved driften af det indenlandske betalingssystem. Derfor er det uklart, hvorfor bekendtgørelsen ekskluderer en betydelig del af de betalinger, som foretages med det pågældende betalingssystem.

Den foreslåede bekendtgørelse begrænser sig specifikt til transaktioner i "den fysiske handel", hvilket efterlader et stort hul, når man tager i betragtning, hvor stor en andel af betalinger som i dag foretages online – en andel som kun stiger som følge af coronapandemien.

Bekendtgørelsen begrænser sig også til kun at finde anvendelse på betalingsinstrumenter "forsynet med chip" på trods af, at der i dag er et stigende antal måder at betale og modtage betaling på, som ikke begrænser sig til betalingskort med chip, som fx mobile betalinger via apps og såkaldte "wearables" (fx smart watches o.lign.).

Slutteligt begrænser bekendtgørelsen sig til transaktioner der "forudsætter fysisk tilstedeværelse af betaler og betalingsmodtager", hvilket, måske utilsigtet, ekskluderer selvbetjeningsterminaler.

Bekendtgørelsen bør derfor opdateres, så den gælder for hele spektret af fysiske og fjernbetalinger (e-handel, mobile løsninger, selvbetjening etc.), der findes i dag. I praksis bør dette føre til to afgørende konsekvensændringer:

- A. Omkostningsundersøgelsen, der gennemføres hvert andet år af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, bør inddrage de fulde omkostninger forbundet med driften af betalingssystemet, herunder omkostningerne forbundet med driften af systemet i forhold til alle typer af betalinger - fjernbetalinger såvel som fysiske betalinger.
- B. Passende prismodeller bør finde anvendelse på alle fysiske og fjernbetalingstyper, der tilbydes af det indenlandske betalingssystem.

Det angivne formål med prismodellen er at sikre, at betalingsmodtagere ikke betaler mere end omkostningerne ved driften af betalingssystemet. Hvis væsentlige betalingstyper såsom e-handel er udelukket fra modellen, er der mulighed for, at den samlede pris, som betalingsmodtagerne betaler, kan overstige omkostningerne ved driften af systemet.

2. De angivne priser, som er specificeret for prismodellerne, bør være faste, hvis de skal være fuldt effektive

Bekendtgørelsen foreskriver, at de samlede gebyrer, der opkræves af betalingsmodtagerne over en periode på to år, ikke må overstige omkostningerne ved betalingssystemet som beskrevet i den seneste omkostningsundersøgelse. Imidlertid ser bekendtgørelsen ud til at tillade, at de gebyrer, der opkræves, er lavere end omkostningerne ved at betjene systemet i ubegrænset omfang i det første år og op til 10% lavere i det andet år, hvis underopkrævningen i det første år var mere end 10%.

Der er ikke præsenteret nogen begrundelse eller forklaring på, hvorfor 10% er blevet foreslået som en grænse for underopkrævning af omkostningerne. Det er derfor heller ikke klart, hvordan modellen opnår målet om at dække omkostningerne ved driften af betalingssystemet. Hvis den ikke gør det, skal underskuddet muligvis dækkes via de betalingstyper, der i øjeblikket er udelukket fra modellen, fx e-handel, hvilket kan gøre uforholdsmæssig skade for visse handelssektorer.

Det er også afgørende for modellen at erkende, at konkurrencen også kan blive forringet, når priserne sættes for lavt såvel som for højt. Ifølge en analyse fra Betalingsrådet er de lave omkostninger ved det indenlandske betalingssystem drevet af dets stordriftsfordele. Muligheden for at prissætte under omkostningerne ved driften af systemet kan derfor begrænse konkurrencen ved at gøre det vanskeligt for aktører uden lignende stordriftsfordele at konkurrere. Særligt da den tabte indtjening i øjeblikket kan inddrives gennem prisfastsættelse på e-handel eller andre betalingsinstrumenter.

Ud over den potentielle skade, som dette kan medføre for visse handelssektorer, vil dette sandsynligvis have betydelige negative konsekvenser for alle forbrugere og forretninger på lang sigt, da mindre konkurrence må forventes at føre til færre valgmuligheder og mindre innovation. **Derfor bør modellen sikre, at de samlede gebyrer, der opkræves af betalingsmodtagere i hver toårsperiode, hverken må være højere eller lavere end omkostningerne ved driften af betalingssystemet som specificeret i omkostningsundersøgelsen.**

3. Brede konsekvensvurderinger og markedskonsultationer bør implementeres

Foreslåede ændringer af modellen fra de aktører, der er beskrevet i §2, stk. 5, bør undergå en fuld vurdering af de potentielle indvirkninger på økosystemet, som rækker ud over virkningen for aktører med en direkte kommerciel interesse i betalingsinstrumentet. Dette bør ske i meningsfuld konsultation af og

samarbejde med alle relevante parter i økosystemet, herunder konkurrerende indløbere og udbydere af betalingsinstrumenter, for en vurdering af, om de foreslåede ændringer kan påvirke konkurrencen negativt.

Endelig noterer Visa sig, at gennem ophævelsen af bekendtgørelse nr. 878 jf. §15, stk. 3, fjernes muligheden for "opt-out" fra prismodellerne. Vi støtter denne ændring, da den tidligere mulighed for opt-out forværrede de ovennævnte bekymringer forbundet med ufuldstændigheden af modellen. Da der ikke eksplicit refereres til muligheden for opt-out i den seneste bekendtgørelse, som er sendt i høring, vil vi sætte pris på en bekræftelse på, at opt-out ikke længere er en mulighed.

Som nævnt sætter vi pris på muligheden for at komme med input til de foreslåede ændringer, og står til hver en tid til rådighed til besvarelse af eventuelle spørgsmål, I måtte have til ovenstående.

Bilag 1: Visas forslag til ændringer (med rød) i bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger

I medfør af § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov nr. 652 af 8. juni 2017 om betalinger, som ændret ved lov nr. [xx] af [dato] fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Bekendtgørelsen fastsætter de nærmere regler for, hvilke prismodeller udbyderne af visse typer af betalingsinstrumenter skal anvende, samt hvordan betalingsmodtagernes betaling efter prismodellerne skal beregnes, jf. lov om betalinger § 123, stk. 4 og stk. 5.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse på **alle** betalingstransaktioner, **som vedrører fysiske og fjernbetalinger i den fysiske handel**, når betalingstransaktionen afvikles med et betalingsinstrument **forsynet med chip** omfattet af § 7, nr. 18, i lov om betalinger.,

Stk. 3. Bekendtgørelsen finder kun anvendelse på nationale betalingskortordninger, hvis anvendelse omfatter en væsentlig del af det samlede antal transaktioner i Danmark.

Stk. 4. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på betalingsinstrumenter, der benyttes ved gennemførelsen af kredittransaktioner.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

1) Indløser: En udbyder af betalingstjenester, der har indgået aftale med en betalingsmodtager om modtagelse og bearbejdning af betalingstransaktioner med henblik på at overføre midler til betalingsmodtageren.

2) En kredittransaktion: En kortbaseret betalingstransaktion, hvor transaktionsbeløbet fuldt ud eller delvist debiteres betaleren på en på forhånd aftalt bestemt dato i en kalendermåned i overensstemmelse med en på forhånd fastlagt kreditfacilitet, med eller uden renter.

3) National betalingskortordning: Et fælles sæt af regler, praksisser, standarder og/eller gennemførelsesretningslinjer for kortbaserede betalingstransaktioner, der er adskilt fra enhver infrastruktur eller ethvert betalingssystem, som ligger til grund for ordningens drift, og som omfatter beslutningstagende organer, organisationer eller enheder, der har ansvaret for ordningens funktion, og der i al væsentlighed kun modtages i Danmark.

~~4) Fysisk handel: Afvikling af en betalingstransaktion, der forudsætter fysisk tilstedeværelse af betaler og betalingsmodtager.~~

4) Omkostninger ved driften af et betalingssystem: De samlede omkostninger forbundet med driften af alle fysiske såvel som fjernbetalingsløsninger udbudt af det nationale betalingssystem.

5) Aktørerne bag de kommercielle aftaler for et betalingsinstrument: Indløser og de organisationer, der repræsenterer betalingsmodtagernes interesser i forbindelse med forhandlinger af aftaler om et betalingsinstrument.

6) Gennemsnitlig transaktionsværdi: Den gennemsnitlige sum af værdien af de af bekendtgørelsen omfattede transaktioner opgjort over de seneste 4 kvartaler.

7) Akkumuleret afvigelse: Den fortløbende beregnede sum af årlige afvigelser mellem betalingsmodtagernes faktiske samlede betaling i et kalender år og den maksimale betaling i den senest gennemførte omkostningsundersøgelse.

Kapitel 2

Beregning af betalingen

§ 3. Betalingsmodtager betaler et abonnement eller en procentvis sats til dækning af omkostningerne ved driften af **alle fysiske og fjernbetalingsløsninger udbudt af** et betalingssystem.

Stk. 2. Betalingsmodtager kan vælge mellem de prismodeller, der fremgår af § 5 og § 6 nedenfor, når betalingsmodtager indgår en aftale med indløser om modtagelse af det pågældende betalingskort.

Stk. 3. Betalingsmodtager kan skifte mellem prismodellerne i §§ 5 og 6 med et kvartals varsel til indløser.

Stk. 4. Aftale mellem indløser og betalingsmodtager om pris og prismodel for modtagelse af den nationale betalingsordning må ikke indgås i kombination med samtidig indgåelse af aftaler om modtagelse af andre betalingsordninger via samme indløser.

§ 4. Betalingen efter prismodellerne i §§ 5 og 6 er opdelt i 10 intervaller. Disse intervaller er opdelt efter antallet af transaktioner, som betalingsmodtager har haft i de seneste fire kvartaler, jf. bilag 1.

§ 5. Betalingsmodtager betaler som udgangspunkt et abonnement til dækning af omkostningerne ved driften af betalingssystemet, jf. dog valgmuligheden i § 3, stk. 2 og stk. 3.

Stk. 2. Det **faste** årlige abonnement per interval for betalingsmodtagere med en gennemsnitlig transaktionsværdi under eller lig med 175 kr. er fastsat i bilag 2.

Stk. 3. Det **faste** årlige abonnement per interval for betalingsmodtagere med en gennemsnitlig transaktionsværdi over 175 kr. er fastsat i bilag 3.

§ 6. Betalingsmodtager betaler alternativt en procentvis sats til dækning af omkostningerne ved driften af betalingssystemet, jf. valgmuligheden i § 3, stk. 2 og stk. 3.

Stk. 2. Den **faste** procentvise sats per interval er fastsat i bilag 4.

§ 7. Hvis aktørerne bag de kommercielle aftaler for et betalingsinstrument er enige, kan de forelægge erhvervsministeren et forslag til ændring i antal intervaller og abonnement per interval eller procentvise satser.

Stk. 2. Forslaget fra aktørerne bag de kommercielle aftaler til ændringer, jf. stk. 1, skal være underskrevet af alle aktørerne bag de kommercielle aftaler for et betalingsinstrument.

Stk. 3. Forslaget fra aktørerne bag de kommercielle interesser skal vurderes i konsultation med alle relevante parter i det danske betalingsøkosystem, herunder øvrige indløser og udbydere af betalingsinstrumenter med henblik på at vurdere potentielle indvirkninger på konkurrencen, førend erhvervsministeren træffer afgørelser om ændringer på baggrund af forslaget.

Kapitel 3

Summen af betalingerne

§ 8. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen gennemfører hvert andet år en undersøgelse af omkostningerne ved driften af **alle fysiske og fjernbetalingsløsninger udbudt af** et betalingssystem.

Stk. 2. Omkostningsundersøgelsen gennemføres i ulige kalenderår og omhandler omkostningerne ved driften af et betalingssystem for det foregående kalenderår.

§ 9. Den samlede maksimale sum af betalinger i det enkelte kalenderår fastsættes på baggrund af de omkostninger, der er fastsat ved den senest gennemførte omkostningsundersøgelse efter § 8.

Stk. 2. Den samlede årlige sum af betalinger i et betalingssystem i det enkelte kalenderår må ikke være højere **eller lavere** end de omkostninger (100 pct.) ved driften af et betalingssystem, der er fastsat ved den senest gennemførte omkostningsundersøgelse, jf. dog § 10.

§ 10. De endelige abonnementssatser og procentsatser i et kalenderår kan afvige fra de satser, der er angivet i § 5, stk. 3 og 4 og § 6, stk. 2, hvis summen af de faktiske betalinger er større eller mindre end de omkostninger, der er forudsat efter § 8.

Stk. 2. Såfremt den faktiske samlede sum af betalinger i et kalenderår er større eller mindre end forudsat efter § 8, medregnes dette i den akkumulerede afvigelse.

Stk. 3. Såfremt den akkumulerede afvigelse udgør en overopkrævning i forhold til den senest gennemførte omkostningsundersøgelse, skal indløser reducere abonnementssatserne og procentsatserne for det efterfølgende kalenderår, jf. stk. 2, således at indløser ikke viderefører en akkumuleret overopkrævning i forhold til den senest gennemførte omkostningsundersøgelse i det efterfølgende kalenderår. Indløser skal reducere alle abonnementssatser og procentsatser i de fastsatte intervaller forholdsmæssigt lige meget.

Stk. 4. Såfremt den akkumulerede afvigelse udgør en underopkrævning ~~større end 10 pct.~~ af den senest gennemførte omkostningsundersøgelse, ~~skal kan~~ indløser forhøje abonnementssatserne og procentsatserne for det efterfølgende kalenderår, jf. stk. 2, således at indløser ikke viderefører en akkumuleret underopkrævning ~~på mere end 10 pct.~~ i forhold til den senest gennemførte omkostningsundersøgelse i det efterfølgende kalenderår. Indløser skal forhøje alle abonnementssatser og procentsatser i de fastsatte intervaller forholdsmæssigt lige meget.

~~*Stk. 5.* Såfremt indløser ikke forhøjer abonnementssatserne og procentsatserne for det efterfølgende kalenderår i henhold til stk. 4, fastsættes den akkumulerede underopkrævning for det efterfølgende kalenderår til ikke mere end 10 pct. i forhold til den senest gennemførte omkostningsundersøgelse.~~

Kapitel 4

Optrævning mv.

§ 11. Betalingsmodtagere, der betaler et abonnement til dækning af omkostningerne, jf. § 5, kan vælge, om opkrævningen skal ske én gang per kvartal eller ~~en~~ én gang pr. måned. Betalingsmodtager kan vælge at skifte mellem månedlig eller kvartalsmæssig opkrævning med et kvartals varsel til indløser. Opkrævningen sker bagudrettet.

Stk. 2. Betalingsmodtagere, der betaler en procentvis sats til dækning af omkostningerne, jf. § 6, opkræves én gang per måned bagudrettet. Opkrævningen omfatter alene transaktioner gennemført den senest afsluttede måned. I de tilfælde, hvor en betalingsmodtager skifter interval, og dermed procentvis opkrævning som følge af et højere eller lavere antal transaktioner, foretager indløseren således ikke en efterregulering af de forudgående 12 måneders opkrævninger.

§ 12. Senest samtidig med opkrævningen af betalingerne for første kvartal i ét kalenderår skal indløser offentliggøre de nye abonnementssatser efter § 5 og procentvise satser efter § 6 samt den forventede samlede sum af betalinger efter prismodellerne i §§ 5 og 6 for det nye kalenderår.

Stk. 2. I forbindelse med offentliggørelsen af de nye abonnementssatser og procentsatser skal indløser offentliggøre antallet af transaktioner og den samlede faktiske sum af betalinger for det forløbne kalenderår.

§ 13. Indløserens vilkår for abonnementsbetaling må ikke diskriminere mellem betalingsmodtagere.

Stk. 2. Indløserens vilkår for betaling efter §§ 5 og 6 bør så vidt muligt være standardiserede og skal offentliggøres.

§ 14. Ved betalinger foretaget med et 'co-badge' betalingsinstrument skal indløser sikre, at forbrugerne er i stand til at vælge, hvilken betalingsordning de ønsker at foretage transaktionen med, og at forbrugers valg overholdes.

Kapitel 5

Tilsyn m.v.

§ 154. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af §§ 3-13 i bekendtgørelsen, herunder interaktionen mellem og indvirkningen af prismodellerne på betalinger, som ligger uden for bekendtgørelsens anvendelsesområde, samt den overordnede konkurrence på betalinger.

Stk. 2. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen kan kræve indløseres vilkår, herunder standardvilkår, ændret.

Stk. 3. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens øvrige tilsynsbeføjelser følger af §§ 145 og 146 i lov om betalinger.

Kapitel 6

Ikrafttrædelses- og overgangsregler

§ 165. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 2. For så vidt angår efterregulering af eventuelle afvigelser fra den seneste gennemførte omkostningsundersøgelse for kalenderåret 2020, finder de hidtil gældende regler anvendelse, jf. bekendtgørelse nr. 878 af 12. juni 2020 § 10, stk. 2 og 3.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 878 af 12. juni 2020 om beregning af det årlige abonnement i henhold til § 123, stk. 4 og 5, i lov om betalinger ophæves.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Att.: Josefine Høy Bendtsen
Carl Jacobsens vej 35
2500 Valby

Send på mail til jhb@kfst.dk og kdk@kfst.dk

Den 11. december 2020

Høring over forslag til bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har den 23. november 2020 udsendt forslag til bekendtgørelse om prismodeller for visse typer af betalingsinstrumenter i henhold til § 123, stk. 4 og stk. 5, i lov om betalinger

Dansk Erhverv har hertil følgende bemærkninger:

Generelle bemærkninger

Detailhandlen har behov for et sikkert, udbredt og ikke mindst billigt betalingsmiddel. I dag er det for den brede detailhandel i det væsentligste fortsat Dankort, der lever op til disse kriterier.

Dankort har været danskernes og detailhandlens foretrukne betalingskort siden lanceringen i 1983. Dankort er imidlertid under pres. De dyre internationale kort, særligt Visa og MasterCard, tager markedsandele fra Dankort, godt hjulpet på vej af ApplePay og forbuddet mod surcharge.

Dankort har nu ca. 65 procent af transaktionerne i POS, og oplevede i 2019 for første gang i kortets historie en negativ vækst – og dette på trods af, at markedet er i positiv vækst. Dankorts fastlåste prisstruktur har gjort, at det for en række betalingsmodtagere har været mere attraktivt at vælge en international indløsningsaftale fremfor Dankort. Det har særligt være gældende for forretninger med mange og små transaktioner.

Hvis Dankort skal fastholdes som et billigt, sikkert og udbredt betalingsmiddel i Danmark er der behov for at sikre, at Dankort er konkurrencedygtigt for alle betalingsmodtagere. Det er vigtigt at holde sig for øje, at hvis Dankort forvinder, så forvinder kortet ikke alene i fysisk handel, men også ved nethandel, hvorfor en negativ afledt konsekvens af den faldende andel POS derfor også vil ramme e-handlen negativt.

Strukturen af den tidligere prismodel har betydet at visse forretninger med lave gennemsnitsbeløb har betalt en relativt høj pris pr. transaktion, hvorimod forretninger med høje gennemsnitsbeløb har betalt en relativt lav pris pr. transaktion, sammenlignet med alternativer

Et fortsat frafald af forretninger med lave gennemsnitsbeløb vil medføre en fortsat negativ vækst i transaktioner

Når transaktioner falder ud af systemet, starter en negativ spiral med højere priser for de resterende forretninger, der så igen gør det attraktivt for flere at skifte ud.

På den lange bane betyder det, at Dankort ophører med at eksistere, med samlet set højere private omkostninger for indløsning for både fysisk detailhandel og nethandel, men også højere samfundsmæssige omkostninger.

Dankort er reguleret ved lov om betalinger, og priserne for Dankort fastsættes på baggrund af et omkostningsstudie i en bekendtgørelse udstedt af Erhvervsministeriet/Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen hvert andet år.

I foråret 2018 indgik Nets og Dansk Erhverv i dialog om en ny Dankortaftale. Der har været afholdt en række møder med deltagelse af repræsentanter fra en række virksomheder og organisationer, hvor en række forskellige økonomiske modeller har været drøftet og i sommeren 2020 blev de tiltag, som Nets og Dansk Erhverv var enige om skulle til for at ændre kursen på Dankort kodificeret ved BEK nr. 878 af 12/06/2020 og tilknyttede afgørelser.

Med nærværende forslag til bekendtgørelse og med ændringerne i lov om betalinger sker der den permanente kodificering af ændringerne i prismodellen, som efter vores vurdering er det der skal til på nuværende tidspunkt for at fastholde Dankort som et billigt, sikkert og udbredt betalingsmiddel i Danmark, hvorfor Dansk Erhverv bakker op om forslaget til bekendtgørelse.

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for eventuelle uddybende spørgsmål til vores hørings svar.

Med venlig hilsen,

Henrik Lundgaard Sedenmark
Chefkonsulent